

PROROCIA LUI NAUM

Cap 1

Râvna lui Dumnezeu asupra vrăjmașilor Săi, Cel ce e răbdătoriu și cu tăria mare, a Căruia mâinii nime nu-I poate sta împotrivă; și celor ce nădăjduiesc întru Sâne le iaste izbăvitoriu și pre vrăjmașii norodului Său îi va mistui.

1. **N**ovara Niniviei. Cartea vedenii a lui Naum Elchesanului.
2. **D**umnezeu e râvnitoriu și izbânditoriu Domnul. Cel ce izbândește, Domnul, și are iuțime. Izbândind Domnul spre vrăjmașii Săi și mâniindu-să însuși spre nepriiatinii Săi.
3. Domnul e înțelept și mare cu tăria și curățând, nu va face pre cel nevinovat Domnul. În vifor și în volbură căile Lui, și negurele pravul picioarelor Lui.
4. Certând marea și uscându-o, și toate râurile spre pustie ducându-le; slăbit-au Vasan și Carmilul, și floarea Livanului s-au veștezeit.
5. Munții s-au clătît de cătră El și dealurile s-au pustiit; și s-au cutremurat pământul de cătră fața Lui, și lumea și toți cei ce lăcuiesc într-însa.
- 134v 6. Înaintea feații urgîii Lui cine va sta? Sau | cine va sta împotrivă întru mâniia iuțimii Lui? Urgîia Lui s-au vărsat ca focul și pietrile s-au slăbit de cătră El.
7. Bun e Domnul și întărind în zioa năcazului, și știind pre cei ce nădăjduiesc întru Sâne.
8. Și în potopul ce treace sfârșire va face locului Lui. Și pre nepriiatinii Lui îi va goni întunearecul.
9. Ce gândiți împotriva Domnului? Sfârșirea El va face, nu să va scula îndoit năcaz.
10. Căci ca spinii împreună să îmbrățișază, așa uspățul acelor ce aseamenea beau. Sfârși-să-vor ca pozderăia plină de uscăciune.
11. Din tine va ieși cel ce gândește împotriva Domnului răotate, cel ce cu mintea cugetă nelegiuirea.
12. Acestea zice Domnul: „De vor fi desăvârșit, și așa mai mulți, și așa să vor tunde și va trece. Năcăjitu-te-am și nu te voi mai năcăji.
13. Și acum voi zdrobi varga lui din dosul tău și legăturile tale le voi rumpe”.
14. Și va porunci preste tine Domnul: „Nu să va sãmâna din numele tău mai mult. Din casa dumnezeului tău voi omorî chipul cel cioplit și vărsat, pune-voiu mormântul tău, că necinstit ești”.
15. *Iată, preste munți picioarele lui, ce bine vestește și propoveduiaște pacea! Prăznuieste, ludo, sărbătorile tale și răsplătește făgăduințele tale, că nu va mai adaoge a trece prin tine Velial! Cu totul au perit.

*Isaie 52, 7.
Râm. 10, 15.

Cap 2

Conocirea Ninivei și cea de la haldei jefuirea ei, căci cu trufie s-au purtat împotriva norodului Domnului. ||

1. uitu-s-au cel ce răsipeaște înaintea ta, cel ce păzește conocirea. Ia aminte calea, întărește coapsele, învârtoșază vârtutea foarte! 135r
2. Că au răsplătit Domnul mândria lui Iacov, ca mândria lui Israil, că jefuitorii i-au răsipit și mlădițele lor le-au rupt.
3. Pavăza celor tari ai lui înfocată, bărbații oastei în roșu îmbrăcați. Înfocate-s hamurile căruții în zioa gătirii lui și cărașii s-au amețit.
4. În căli s-au turburat, căruțele s-au lovit în ulițe. Vederea lor ca fâlinarii, ca fulgerele ce aleargă.
5. Aduce-ș-va aminte de cei tari ai săi, cădea-vor în căile sale, degrabă să vor sui pre zidurile ei și să găti umbrariul.
6. Porțile râurilor s-au deșchis și bisearica până la pământ s-au surpat.
7. Și ostașul rob s-au dus. Și slujnicile lui amănânța, jemând ca porumbițele murmurând în inimile sale.
8. Și Ninivea, ca scăldătoarea apelor, apele ei. Iară ei au fugit. „Stați, stați!” Și nu iaste cine să se întoarcă.
9. „Răpiți argintul, răpiți aurul și nu iaste sfârșitul bogății lor din toate vasele ceale dorite”.
10. Răsipitu-s-au și s-au tăiat și s-au rupt; și inima e lăncedă și slăbiciunea jenunchelor și scăderea în toate coapsele. Și a tuturor fața lor ca negrimea oalei.
11. Unde e lăcașul leilor și pășunea puilor de lei, la carea s-au dus leul să între acolo puiul leului, și nu iaste cine să sparie?
12. Leul au trimis destul puilor săi și au sugrumat leițelor sale și au umplut de pradă peșterile sale și culcușul său de răpire. |
13. „Iată, Eu cătră tine! – zice Domnul oastelor – și voi aprinde până la fum căruțele tale și leuții tăi îi va mânca sabia; și voi răsipi de pre pământ prada ta și nu să va mai auzi glasul solilor tăi”. 135v

Cap 3

Ninivea, cetatea sângiurilor, supt nume de preacurvă să vestește, că să va jefui, carea cu pilda Alexandriei, ceii de vaviloneani jefuite, să întărește. Nici va fi cine să tânguiască pre Ninivea au să o mângâie pentru jefuirea ei.

- *Ezechiil 24, 9. 1. mar, cetatea sângiurilor, toată plină de rumperea minciunii. Nu să va depărta de la tine răpirea.
- *Avacuc 2, 12. 2. *Glasul zbicului și glasul pornirii roatei, și a calului ce tropoteaște și a căruții ce fierbe și a călărașului ce încălecă,
3. Și a sabii ce sclipeaște și a suliței ce fulgeră și a mulțimii omorâte și a grealii căderi; nice este sfârșitul trupurilor celor moarte și vor cădea în trupurile sale.
4. Pentru mulțimea curviilor a curvei ceii frumoase și iubite și carea are fermecătorii, care au vândut limbile cu curviile sale și neamurile cu fermecătoriile sale.
- *Isaie 47, 3. 5. „Iată, Eu cătră tine! – zice Domnul oastelor – și voi deascoveri ceale de rușine ale tale în fața ta și voi arăta limbilor goliciunea ta și împărățiilor ocara ta.
6. Și voi arunca preste tine urăciuni și cu bațjocuri te voi năcăji și te voi pune spre pildă.
7. Și va fi tot cine te va vedea va sări de cătră tine și va zice: «Jefuitu-s-au Ninivea. Cine va clăti preste tine capul? De unde îți voi căuta mângâiare?» ||
8. Au doară, mai bună ești decât Alexandriia noroadelor, ceaea ce lăcuiaște între râuri? 136r
Ape, împrejurul ei, a căriia bogății, marea; apele, zidurile ei.
9. Ethiopiia, țăriia ei, și Eghiptul; și nu e sfârșit. Africele și Liviile au fost întru ajutoriul tău.
10. Ci și aceaea spre mutare s-au dus în robie, mititeii ei s-au lovit în capul a toate ulițele; și preste cinstiții ei au aruncat soarte și toți marii ei s-au înfipt în obezi.
11. Și tu, dară, te vei îmbăta și vei fi urgisită; și tu vei căuta ajutoriu de la nepriiatini.

12. Toate țările tale ca smochinul cu poamele sale; de să vor scutura, vor cădea în gura mâncătorului.

13. Iată, norodul tău, muieri în mijlocul tău. Nepriiatinilor tăi, cu deschidere să vor desface porțile pământului tău, îmbuca-va focul răteazele tale.

14. Apă pentru conăcire scoate ție, dereage țările tale, întră în tină și calcă, silind ține cărămida.

15. Acolo te va mânca focul, peri-vei de sabie, îmbuca-te-va ca gândacul, adună-te ca gândacu, înmulțeaște-te ca lăcusta.

16. Mai multe ai făcut neguțatoriile tale decât sânt stealele ceriului. Gândacul s-au desfăcut și au zburat.

17. Străjile tale ca lăcustele, și mititeii tăi ca lăcustele lăcustelor, care să nădăjduiesc în garduri în zi de frig. Soarele au răsărit și au zburat și nu s-au cunoscut locul lor, unde au fost.

18. Adormit-au păstorii tăi, împăratul Assur. Îngropa-se-vor căpeteniile tale. Pitulatu-s-au norodul tău prin munți și nu e cine să-i adune.

136v 19. Nu e tăinuită zdrobirea ta, rea e rana ta. Toți carii au auzit veastea ta și-au strâns | mâna preste tine, că preste carele n-au covârșit răotatea ta pururea?”

